

VENI

Escaping Game

HUNNIA RECORDS

VENI_ESCAPING GAME

- 01. Why be?** _ Ha mégis _ 3:02
- 02. Rooster** _ Kakas sirató _ 3:25
- 03. Bridge** _ Vadászti ostor _ 3: 09
- 04. Baby** _ Az én babám _ 1:19
- 05. Wings** _ Szavak embere _ 2:12
- 06. Near** _ Füge fölött _ 3:21
- 07. Autumn** _ Könnyed őszi szél _ 3:14
- 08. Unseen** _ Az út _ 2:21
- 09. Bread** _ Megszegett kenyér _ 2:46
- 10. Mate** _ Illés szekeren _ 1:53
- 11. Need one** _ Lobbantsd zenére _ 1:08
- 12. The same way** _ Újra meg újra _ 0:50
- 13. Time traveller** _ Utasok _ 1:59

CONCEPT

My aim was to create a musical fabric that carries on the creative concept of my first and second albums (Unfold 2018, Unform 2020) in a more experimental spirit, with a more personal tone, using a more associative toolbox, and elaborating the essence of the lyrics of my fourth album (The Way 2022) in English. Created with the intention of self-discovery and self-liberation, this time the compositions, which hold up an intuitive mirror, are constructed from sound samples taken from my own archives of field recordings, the sounds that most define myself.

The first recordings in my collection date from before I was born, with my own performances from when I was 3 years old. They were made by my parents with the Sanyo tape recorder they used for their research on cultural studies. I borrowed this tape recorder when I was 6 years old and started making recordings myself, and I have also been keeping the old cassettes for some time. I started to process the archive - in which I sorted through more than 50 cassettes, i.e. at least 4500 minutes / 60 hours of audio material - in 2021 and reproduced the most significant sounds in DSD quality with my current Sony PCM d100 recorder. During the nearly two-year selection process, I also recorded the most emblematic sounds of the three homes of my life so far (Sunshine Avenue, B104, L33). From these, the palette of sound samples used as the basis for the compositions was assembled.

This time I did not use any instruments and I also ignored all the usual principles of music composition. The most important aspect for me was to use all the sound samples in their original form, even if the resulting song would have no musical key. I also sang the melodies freely, not for tonality but for a documentary spirit that authentically preserved the defining noises of my life and explored how they inspired vocal expression. In the rhythm, I was looking for the comfortable pulsation, so that the drift of the music could represent the natural flow of my life and the way I experience myself as a particle of the world. The dramaturgy of the compositions guides my attention as I discover and understand myself through the sounds that reflect my steps.

During the making of the album, which took me approximately two years, I made many new discoveries about my life and deepened old ones, experiences that are preserved in the songs. I have brought to the surface memories that, as they become knowledge, lead me imperceptibly along the path to myself and I have unfolded and reformulated or reorganised my emotional relationship to them. There were also unsurprising and unexpected turns. I had always suspected, for example, that one of the main drums that set my life in rhythm was the sound of a key closing my bedroom door or the roar of my window opening, just as I knew that my mother's creative fingers on the typewriter or her subtle playfulness on the piano were some of my favourite pieces of music. I also thought that most of the time I could hear my pencil scribbling on paper, or the silky sound I made as I sang myself softly to go back to sleep when I had a bad dream. Or our fridge, where the freezer always blows like a windstorm and sounds if a thousand-strong choir were singing in at least a hundred voices. But I never realised, for example, that the more relationships I have in my life, the more colours I have in my speaking tone and the more humour life offers me, the more ways I can laugh. Just as I hadn't noticed that the top right drawer of my dresser, which was next to my bed and from which I took my hand lotion every night, made the sound of an angry lion roaring, or that the empty toilet tank, when refilled, squawked like a hen before it was slaughtered. A space voyage is going on in the boiler, the blueberries in the freezer get chatty when salmon is added, the squirrel-hair brush on my grandmother's Matyó-style vase, a gift from my grandfather makes a very fine percussion, while the sound of a single finger drumming on the canvas of the 'fish girl' that I made as a diploma work at Hungarian Fine Art University, is the equivalent of a full tribal ritual drum session if you listen closely enough.

Célom egy olyan zenei szövet létrehozása volt, amely az első és második lemezeim (Unfold 2018, Unform 2020) alkotói koncepcióját még kísérletibb szellemben, még személyesebb hangvételben, még több asszociációnak teret engedő eszközár felhasználásával folytat, valamint angol nyelven dolgozza fel a negyedik albumom (The Way 2022) dalszövegeinek esszenciáját. Az önfeltárás és az önfelszabadítás szándékával létrejött, intuitív tükröt tartó kompozíciók ezúttal olyan hangmintákból épülnek fel, amik a saját terepfelvételeim archívumából származnak és amik az éneket leginkább meghatározó hangok.

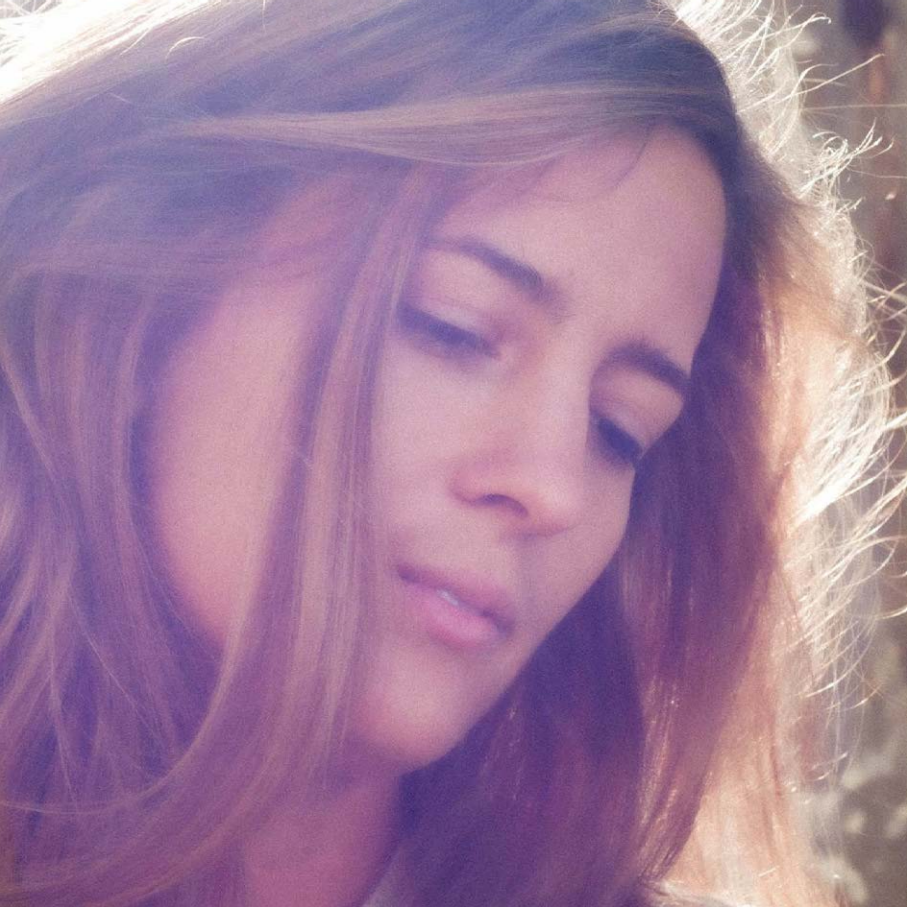
A gyűjteményem első felvételei születésem előttről, saját szerepléssel pedig 3 éves koromból származnak. A szüleim készítették őket azzal a magánokazattal Sanyo diktafonnal, amit művelődéskutató munkásságukhoz is használtak. Ezt a diktafont 6 éves koromban elkértem és magam is elkezdtem felvételeket készíteni, valamint a régi kazettákat is én őrzöm egy ideje. Az archívumot 2021-ben kezdtem el feldolgozni és a legmeghatározóbb hangokat a mostani Sony PCM d100 diktafonommal játszottam át DSD minőségben. A közel két éves szelektálási folyamat -mely során több, mint 50 kazetta tartalmát válogattam át, azaz minimum 4500 percnyi / 60 órányi hanganyagot- közben rögzítettem életem eddigi három otthonának legemblematikusabb hangjait is (Napsugár sétány, B104, L33). Ezekből állt össze a kompozíciók alapanyagául szolgáló hangminta paletta.

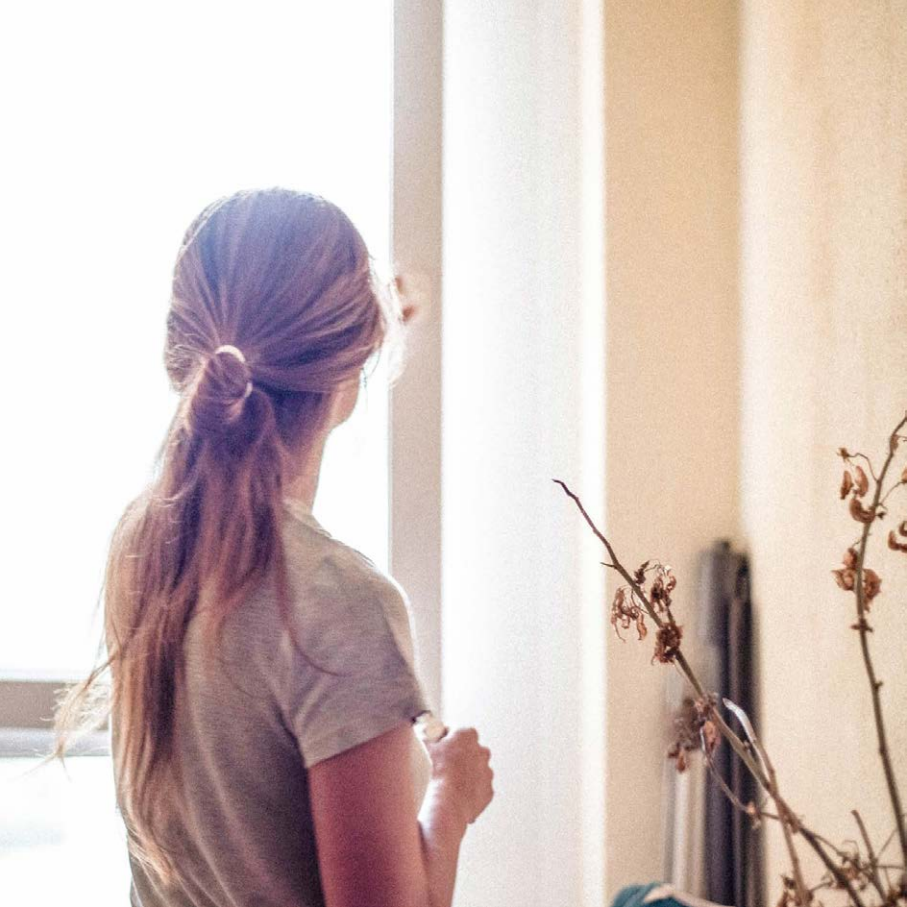
A szerzés során ezúttal nem használtam hangszereket és valamennyi szokásos zeneszerkesztési alapelvet is mellőztem. A legfőbb szempont az volt számomra, hogy minden hangmintát annak eredeti formájában használjak fel, akkor is, ha a létrejövő dalnak nem lesz hangneme. A dallamokat is szabadon énekeltem fel, nem a tonalitás volt a fontos, hanem az a dokumentarista szellemiség, amely hitelesen őrzi életem meghatározó zisait és azt kutattam, hogy ezek milyen vokális megnyilvánulásra inspirálnak. A ritmusban a számomra otthonos lüktetést kerestem, hogy a zene sodrásáig a lélek természetes áramlását képezze le és azt, ahogyan megélem magamat, mint világi részecske. A kompozíciók dramaturgiája úgy vezeti a figyelmet, ahogyan én is felfedezem és megértem önmagamot a lépteimet visszatükröző hangok által.

Az album megközelítőleg két évig tartó készítése közben számos új felfedezést tettem az életemmel kapcsolatban, valamint elmélyítettem a régiket, amely élményeket az éneksávok konzerválnak. Felszínre hoztam azokat az emlékeimet, amik tudássá érve, észrevétlenül vezetnek az önmagamhoz vezető úton és kibontottam, újra formáztam vagy rendszereztem a hozzájuk fűződő érzelmi viszonyomat. Voltak kevéssé meglepő és váratlan fordulatok is. Mindig is sejtettem például, hogy az életemet ütemek közé terelő legfőbb dobok egyike a szobám ajtaját bezáró kulcs hangja, vagy az ablakom kinyitásának robaja, ahogyan azt is tudtam, hogy édesanyám alkotástól tevékeny ujjai az írógépen, vagy azok finom játékossága a zongorán a kedvenc zenéim egyike. Azt is gondoltam, hogy a legtöbbször a ceruzámat hallottam sercegni a papíron, vagy azt a selymes hangot, amivel halkan álomba énekelek magam, mikor rosszat álmodtam. Vagy a hűtőnkét, aminek a fagyasztójában mindig úgy tombol a szélvihar, mintha egy ezer tagú kórus énekelne legalább száz szözlamban. De az például sosem tudatosodott bennem, hogy ahány féle kapcsolat van az életemben, annyi színe van a beszédhangomnak és ahány féle humorral kínál az élet, annyiféleképpen tudok nevetni. Ahogy azt sem vettem észre, hogy a komódóm jobb felső fiókja, ami az ágyam mellett volt és amiből minden áldott este kivettem a kézkrémet, pont olyan hangot ad ki, mint egy mérgesen üvöltő oroszlán, vagy, hogy a kiüresedett WC tartály visszatöltéskor pont úgy rikolt, mint egy tyúk mielőtt levágják. A kázanában őrütázás zajlik, a fagyaszóban lévő áfonya beszedés kedvébe kerül, ha lazacot tesznek mellé, a nagymamám nagypapámtól kapott matyó vázáján a mókusszőr esetlegesen finom pergőt ad, míg a Képzőművészeti Egyetemem diplomamunkának készített halas csaj vásznán doboló egyetlen ujjam hangja felér egy komplett törzsi rituális dob szeánszszal, ha elég közelről hallgatjuk.

“...creators gain their resistance through increased awareness.”

“... az alkotók a tudatosság fokozása révén nyerik el rezisztenciájukat.”

01. Why be?

If existence has no purpose,
For yours or mine, why be nervous?

If you think your life's a circus,
Step behind and pull the curtains!

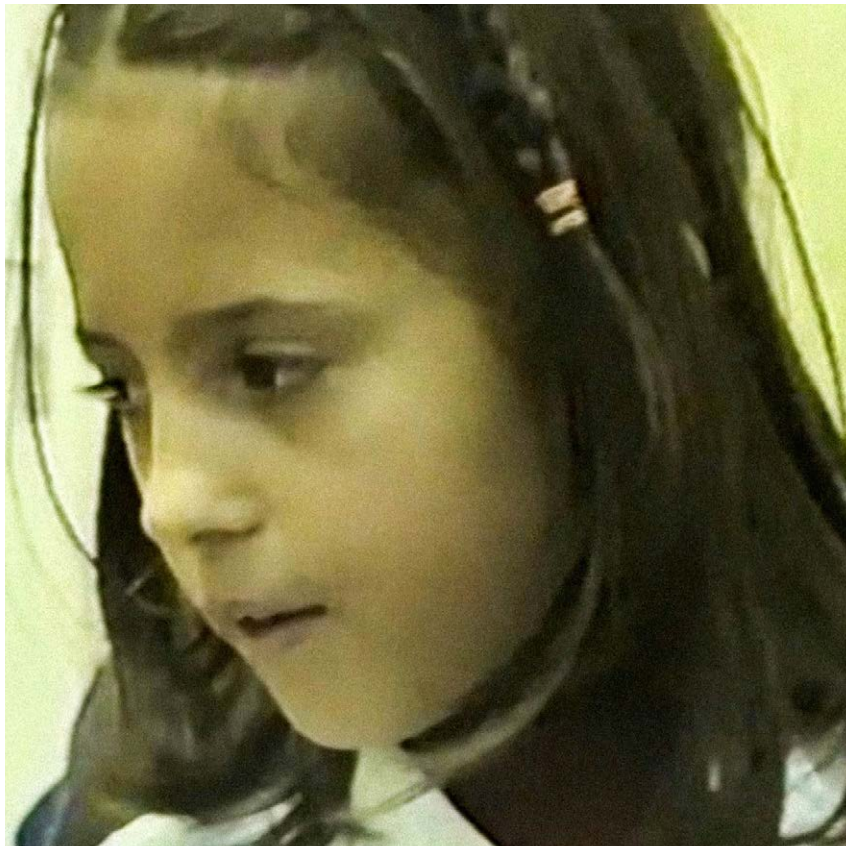
If existence has no meaning,
What's the lesson that worth gleaning?

What will leave us bare?
Until what remains is only care.

01. B104, refrigerator, freezer section with salmon and blueberries. Summer 2022.
02. B104, in my room, I tear up the foil wrapping my diploma canvases.
03. B104, in my room I play the drums on the cardboard on which my logodesigns, exhibited in 2017 in the Műcsarnok, at the Hungarian National Salon, is taped. Summer 2022.
04. B104, the toilet tank fills with water. Summer 2022.
05. B104, I ask my Grandmother about her wedding. Sometime between 2000 and 2008.
06. My Grandmother sings with their sisters and brother and their spouses. It's from Mom's tape archive. They sing in four parts and someone accompanies them on the piano, sometime before 2000.
07. I am talking about the cherry tree in the front garden of B104, in front of the house, that I hope its flowers have not frozen and will bear fruit, while my grandmother goes home to the Sunshine Avenue. When she closes the gate, she tells me to wear something warm so I don't catch a cold, to which I reply that okay and send her kisses as I say goodbye. Sometime between 2000 and 2008.
08. B104 upstairs great room, my elder sister Júlia and I are improvising a song in two parts, after imitating a bee right after sounding a native tribe. Meanwhile, my younger sister Olivia is on the verge of levelling up in the computer game Aladdin. We encourage her to win with the big jump -"Jump!"- and she answers that she knows what to do. "I know, I am not stupid." Sometime between 1998 and 2003.
09. B104, living room, Mother writes on the typewriter she inherited from her father, which she used to write her publications when she was a journalist and which I also learned to write on, even before handwriting was taught at school. 2022, summer.

01. B104, hűtő, fagyasztó rész, amiben lazac és áfonya van. 2022 nyár.
02. B104, a szobámban pulkasztagatom a diplomavásznaimat csomagoló fóliát.
03. B104 a szobámban dobolok a katonon, amire a 2017-ben a Műcsarnokban, a Magyar Nemzeti Szalonon kiállított logóim van felkaszírozva. 2022 nyár.
04. B104, ahogy a WC tartály megtelik vízzel. 2022 nyár.
05. B104, ahogy Nagymamát kérdezem az esküvőjéről. Valamikor 2000 és 2008 között.
06. B104, Nagymamámék dalolnak a testvéreivel és azok házastársaival. Anya kazettás archívumból van. Négy szövegben énekelnek és valaki zongorán kísér. Valamikor 2000 előtt.
07. B104 előkérte, a ház előtti cseresznyefáról beszélék, hogy remélem, hogy nem fagytak el a virágai és lesz termése, miközben Nagymamám elindul haza a Napsugár sétányba. Amikor bezárja a kaput mondja, hogy vegyek fel valami meleget, nehogy megfázzak, amire én válaszolok, hogy jó és puszikat küldök neki miközben elkészönök tőle. Valamikor 2000 és 2008 között.
08. B104, emeleti nagyszoba, Júlia nővéremmel szabad ének improvizálunk két szövegben, éppen méhet imitálunk, miután voltunk bennszülött törzs. Közben Olivia húgom a szintlépés kűszében az Aladdinos számítógépes játékbán. Biztatjuk, hogy győzzön egy nagy ugrással -"Ugorj!- ő meg mondja, hogy tudja, hogy mit kell csinálni. "Tudom, hülye nem vagyok." Valamikor 1998 és 2003 között.
09. B104, nappali, Anya ír az édasapjától öröklött írógépen, amivel a publikációit is írta, amikor újságíró volt és amin én is megtanultam írni, még mielőtt az iskolában megtanították volna a kézírást. 2022, nyár.

02. Rooster

Goes the rooster in the soup,
I'm not waiting, take the scoop.

Goes the rooster in the soup,
I'm not waiting, take the scoop.

I'll set the table, bring the spoon,
Come with me, 'cause here's an ample room!

Goes the rooster in the soup,
I'm not waiting, take the scoop.

Sit with me, we'll take our time,
Enjoy the food, enjoy the wine!

This rooster is the very fattest oh, of all,
It will keep us feeling full when winter calls.

01. L33, I write my name and the things I wish in my notebook with a pencil. 2023.
02. L33, sharpening pencils with a snitcher. 2023.
03. L33, I write in my notebook with a pencil, about the importance of freedom. 2023.
04. L33, I scribble in my notebook with a pencil. 2023.
05. B104, I talk to my Grandmother, I ask her about her life, especially about love. Sometime between 1998 and 2004.
06. Sunshine Avenue, the glass door closes. 2023.
07. At the back of B104, I ride on my first and last motorcycle, which is a Yamaha WR250, because I liked the sound of this sort of motorcycle the most. Sometime between 2016 and 2018.
08. Sunshine Avenue, window handle and the loose metal strap under the window, the first musical instrument in my life. 2023.
09. Sunshine Avenue, Mother drumming with her fingers on the closed piano lid. 2023.
10. B104, the creaking of my wardrobe door. 2023.
11. B104, I open the window of my room. 2023.
12. B104, recording from a movie about a roaring lion. Sometime between 1994 and 2000.
13. B104, My Grandmother clatters with the dishes in the kitchen, which I record from the living room. Sometime between 1994 and 2005.
14. Baross Street, prayer before family lunch sometime before 1997, because even Father is there. Mom asks for blessings and help, and I repeat the last line, "in these hard, austere times."
15. B104, sharpening pencils. 2022.

01. L33, ceruzával írok a noteszomba, a nevemet és a dolgokat, amire vágyom. 2023.
02. L33, ceruzát hegyezek sniccerrel. 2023.
03. L33, ceruzával írok a noteszomba, a szabadság fontosságáról. 2023.
04. L33, ceruzával firkálgatok a noteszomba. 2023.
05. B104, Nagymamával beszélgetek, az életéről kérdezgetem, főleg a szerelemről. Valamikor 1998 és 2004 között.
06. Napsugár sétány, bezáródik az üvegajtó. 2023.
07. B104 mögött motorozom az első és utolsó saját motoromon ami egy Yamaha WR250, mert ennek a típusnak tetszett a legjobban a hangja. Valamikor 2016 és 2018 között.
08. Napsugár sétány, ablak kilincs és az ablak alatti meglazult fémpánt, ami életem első hangszere. 2023.
09. Napsugár sétány, Anya az ujjával dobol a csukott pianínó fedelén. 2023.
10. B104, a gardróbom ajtajának nyirkósgása. 2023.
11. B104, kinyitom a szobám ablakát. 2023.
12. B104, felvételtem egy filmből egy üvöltő oroszlánról. Valamikor 1994 és 2000 között.
13. B104, Nagymamám az edényekkel csörömpöl a konyhában, amit a nappaliból veszek fel. Valamikor 1994 és 2005 között.
14. B104, családi ebéd előtti ima valamikor 1997 előtről, mert még Apa is ott van. Anya áldást kér és segítséget, én pedig megismétlem az utolsó sort, "ebben a nehéz, szűkös időben."
15. B104, ceruzát hegyezek. 2022.

03. Bridge

Narrow is the bridge,
Yet, we are going through,
Coz we are the river,
Nothing turns us over.

You'll walk in my shoes,
And I will in yours.
With the colours of my village
In my heart was I born.

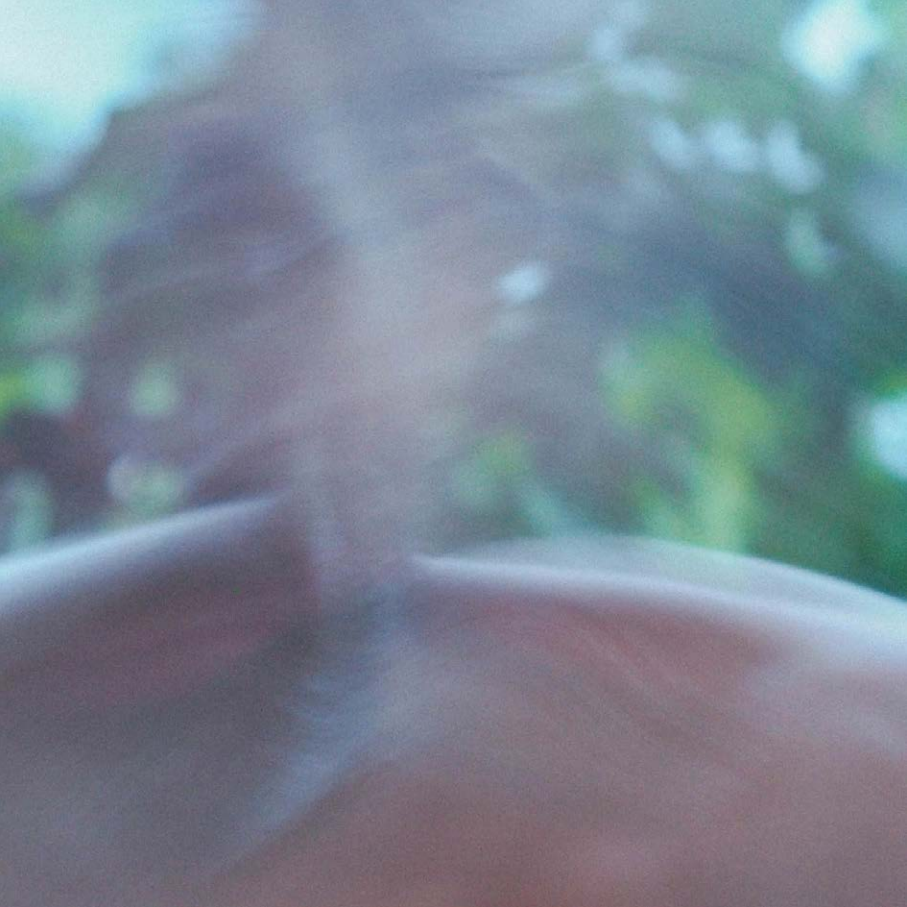
01. Mom tells about me to the family and to my piano teacher -when We're preparing for the national piano competition- that a good thing about me is that I don't get offended and the criticism doesn't go so deep as to eliminate my desire to create. In 2002.
02. Father tells the life of Jesus, I take the floor from Herod for a sentence.
"You're not the king because you're evil." Before 1994.
03. I'm talking about a classmate of mine to Olívia, and it bothers me that he can say anything about anyone, but if we respond to him, we would be sorry in the end. Sometime between 1995 and 1999.
04. I send voice message to my Mother, who is in the hospital. 1994.
05. I talk to Olívia about school experiences and other important but casual matters. Between 1995 and 1999.
06. My interview with my classmate and special friend (KT) in the classroom. I'm asking his opinion about two girls - the one he thinks he's in love with and the one I think he's in love with - and I stipulate that only good things can be said. 1999.
07. Mother's message to posterity from 1997, when we celebrate Grandma's birthday with her siblings and their children. The essence of the message is to remain human despite all difficulties, because human is the most wonderful creature. Then she gives us the recorder and encourage us to sing.

01. Anya rólam nyilatkozik a családnak és a zongoratanárodnak -amikor készülünk az országos zongoraversenyre- és azt mondja, hogy az a jó bennem, hogy nem sértődöm meg és a kritika nem megy olyan mélyre, hogy megszüntesse az alkotás utáni vágyam. 2002-ben.
02. Apa Jézus életét meséli, Heródesnél átveszem a szót egy mondat erejéig. "Azért nem te vagy a király, mert te gonosz vagy." 1994 előtt.
03. Egy osztálytársamról beszélék Olíviának, hogy zavar benne, hogy ő bárkiről bármit mondhat, de, ha neki is visszajelzünk, azt megkészerűljük. Valamikor 1995 és 1999 között.
04. Üzenek Anyának, aki kórházban van. 1994.
05. Olíviával beszélgetek, az iskolai élményekről és más fontos, de laza ügyekről. 1995 és 1999 között.
06. Interjúm az osztálytársammal és különleges barátommal (KT) az osztályteremben. A véleményét kérdezem két lányról -arról, akibe szerinte szerelmes és arról, akibe szerintem szerelemes- és kikötöm, hogy csak jól lehet mondani. 1999.
07. Anya üzenete az utókornak 1997-ből, amikor Nagy szülinapját ünnepeljük a testvéreivel és azok gyerekeivel. Az üzenet lényege, hogy minden nehézség ellenére is maradjunk emberek, mert az ember a legcsodálatosabb teremtmény. Aztán átadja a diktafont nekünk fiataloknak és bátorít, hogy mi is énekeljünk.

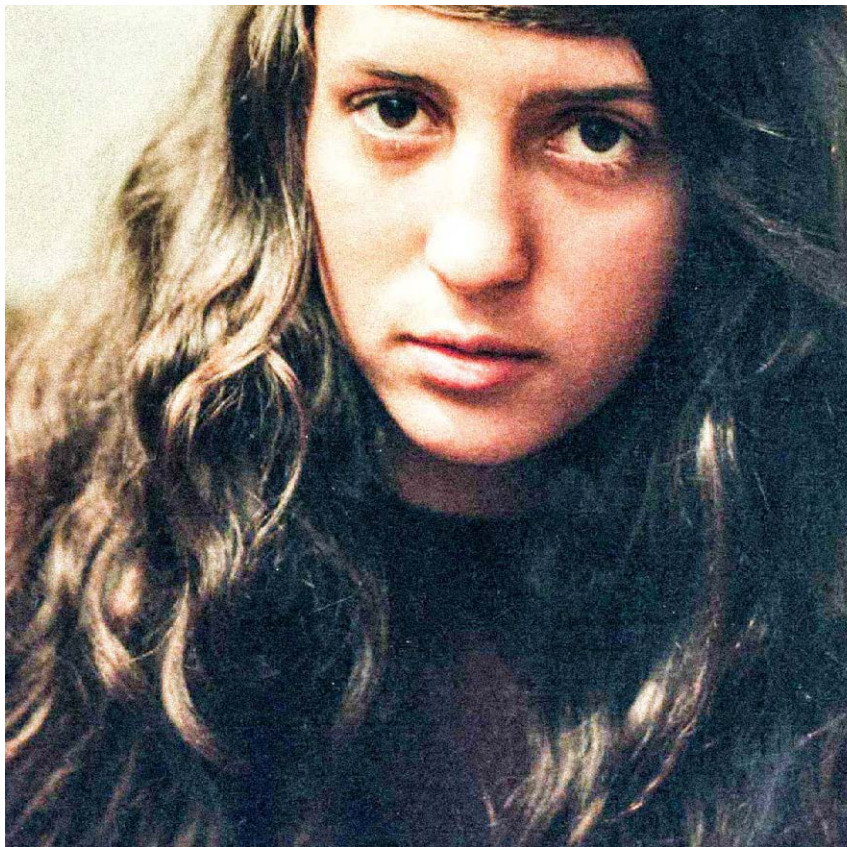

04. Baby

**Sorrow, heartbreak, misery,
Don't you dare prey on my baby.**

**Sad you may be, but you are not alone,
Come to me, you won't be left on your own.**

**I shall join you on your journey,
I will be your guide, your attorney.**

**Sorrow, heartbreak, misery,
Don't you dare prey on my baby.**

**Protect you from menace of blurry,
We cross over to retake glory.**

**When heart eating beast is awake and hungry,
Must be driven back to the mother country.**

**Sorrow, heartbreak, misery,
Don't you dare prey on my baby.**

01. B104, telling my sister Olivia her favourite bedtime tale about LittleLili the swallow. Sometime between 1999 and 2005.
02. L33, putting my pencils into my pencil case. 2023.
03. L33, I click my snitcher. 2023.
04. Sunshine Avenue, rhythmizing with the loose metal band under the window. 2023.
05. B104, talking to Olivia. Sometime between 1999 and 2003.

- 01. B104, Olívia húgomnak mesélem a kedvenc estimeségét KisLiliről a fecskéről. Valamikor 1999 és 2005 között.*
- 02. L33, a tolltartómban matatok a ceruzáimmal. 2023.*
- 03. L33, kattogok a snicceremmel. 2023.*
- 04. Napsugár sétány, az ablak alatti meglazult fémpánttal ritmizálok. 2023.*
- 05. Olíviával beszélgetünk. Valamikor 1999 és 2003 között.*

05. Wings

There is so much you can do from dawn to dark.
How much can you gamble on the cards?

Nice words, goodwill and mercy,
Without love, it's all just courtesy.

Why the wings, if the plan is so alien,
Or the saggy sails with no air in them?

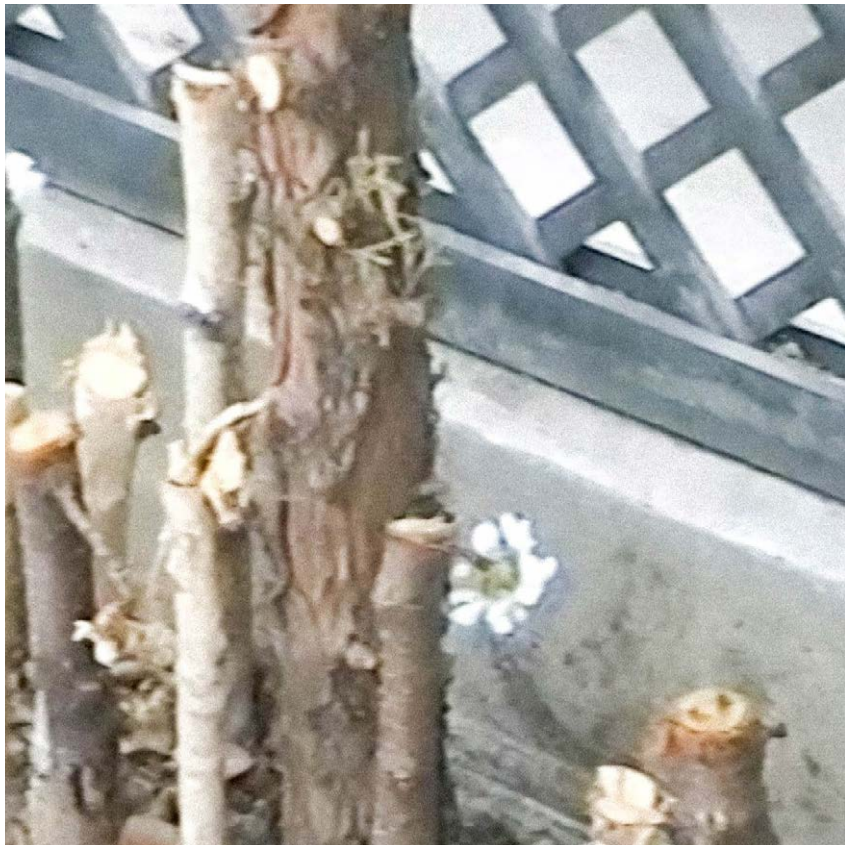
Looks may be misleading but my heart is not.
Genuine love ties the knot.

The vinyl hisses, the tunes bloop,
A faint song plays on an endless loop.

Why the wings, if the plan is so alien,
Or the saggy sails with no air in them?

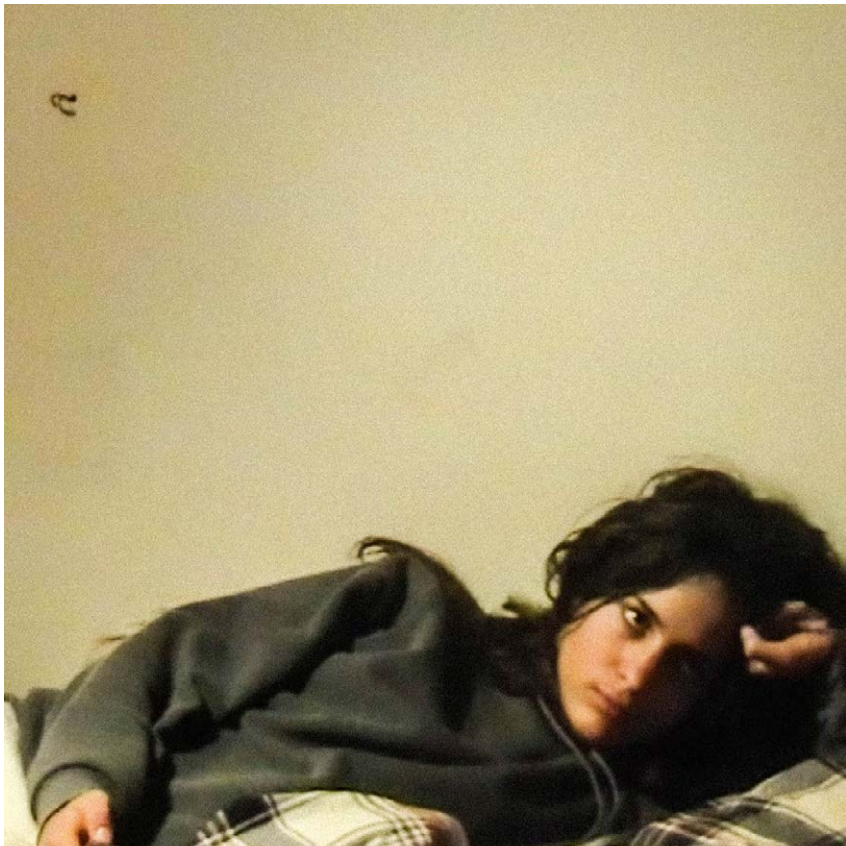
01. B104, I share my life philosophy with my imaginary audience and encourage them to live life.
"I would like to give back to life a hundredfold what it gave me. Let's suck out the essence of life, because life is not a fleeting whim, but a long-lasting flower that smells and we don't smell it until we close our noses to it."
Sometime between 1998 and 2003.
02. B104, I pull out the top left drawer of my room, I kept my hair ties and jewellery here. 2023.
03. L33, rummaging through my pencil case and clicking my snitcher. 2023.
04. L33, drumming with a brush on an iron pig sculpture. 2023.
05. B104, I open the door to my room. 2023.
06. B104, I open the shutter that Mom designed for the roof window
to block out the noise and the too early sunlight. 2023.
07. B104, I open the window of my room. 2022.
08. Sunshine Avenue, I rhythmize with the loosened metal strap. 2023.
09. B104, old telephone tones. Sometime between 1997 and 2003.
10. B104, I'm asking Grandmother about her wedding. Sometime between 1998 and 2008.
11. B104, I play tennis on the wall of my room with the tennis racket my cousin (SM) gave me and I give the rhythm with it to the Veniradio hit "One day the rose will bloom." Sometime between 1997 and 2003.

01. B104, megosztom az életfilozófiámat képzeletbeli közönségemmel és buzdítom őket az élet élésére.
"Szeretném az életnek százszorososan visszaadni azt, amit ő adott nekem. Szívjuk ki az élet velejét, mert az élet nem egy múló szeszély, hanem egy hosszan tartó virág, amely illatozik és csak akkor nem érezzük illatát, ha befogjuk orrunkat előle." Valamikor 1998 és 2003 között.
02. B104, kihúzom a szobám bal felső fiókját, a hajgumijaimat és az ékszereimet tartottam itt. 2023.
03. L33, a tolltartómban matatok és a snicceremet kattogtatom. 2023.
04. L33, ecsettel dobokol egy vasból készült disznó szobron. 2023.
05. B104, kinyitom a szobám ajtaját. 2023.
06. B104, kinyitom a zsallat, amit Anya tervezett a tetőtéri ablakra,
hogy ki lehessen zárni a zajt és a túl korai napfényt. 2023.
07. B104, kinyitom a szobám ablakát. 2022.
08. Napsugár sétány, a meglazult fémpánttal ritmizálok. 2023.
09. B104, régi vonalas telefonhangok. Valamikor 1997 és 2003 között.
10. B104, nagymamámat kérdezem az esküvőjéről. Valamikor 1998 és 2008 között.
11. B104, teniszetek a szobám falán az unokatestvéremtől (SM) kapott teniszütővel és az
"Egyszer majd a rózsza is kinyílik" című Venirádió slágerhez adom ezzel a ritmus. Valamikor 1997 és 2003 között.

06. Near

At the fringes of the farm,
Where the frightened dog barks,
In the hammock near the lake,
Slumber is far, you keep me awake.

Simmering sun's driven me to the shade,
Creeping up the arc of the sky so slow.
In the hammock near the lake,
Will he find me, in my wake?

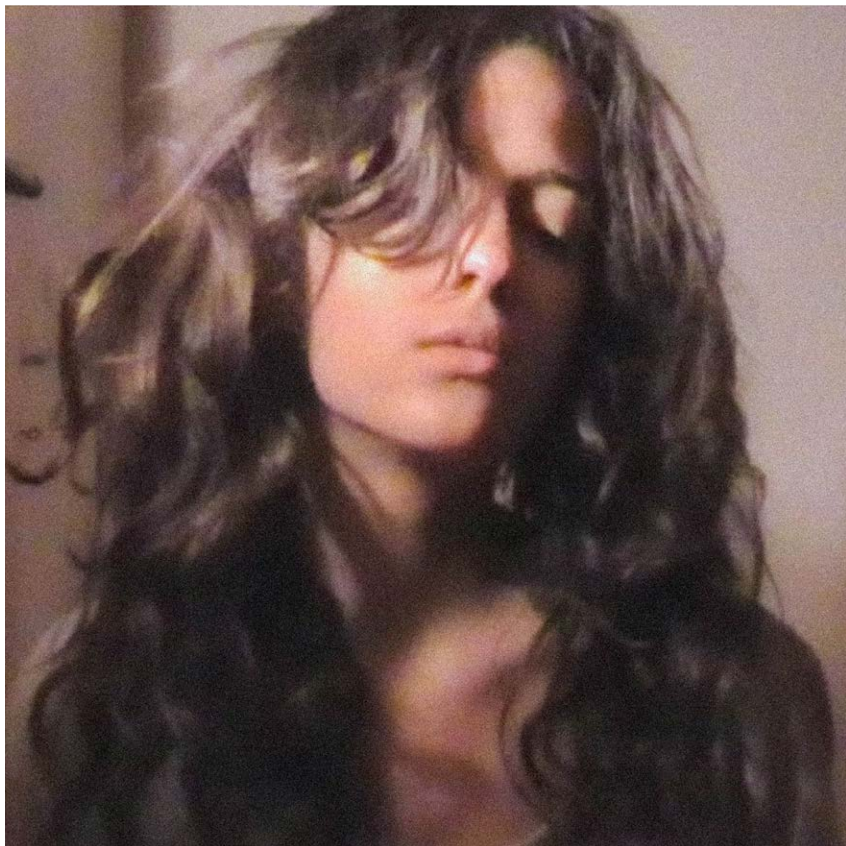
Morning breeze blows my scent,
Returns yours to me you sent.
In the hammock near the lake,
Will he find me, in my wake?

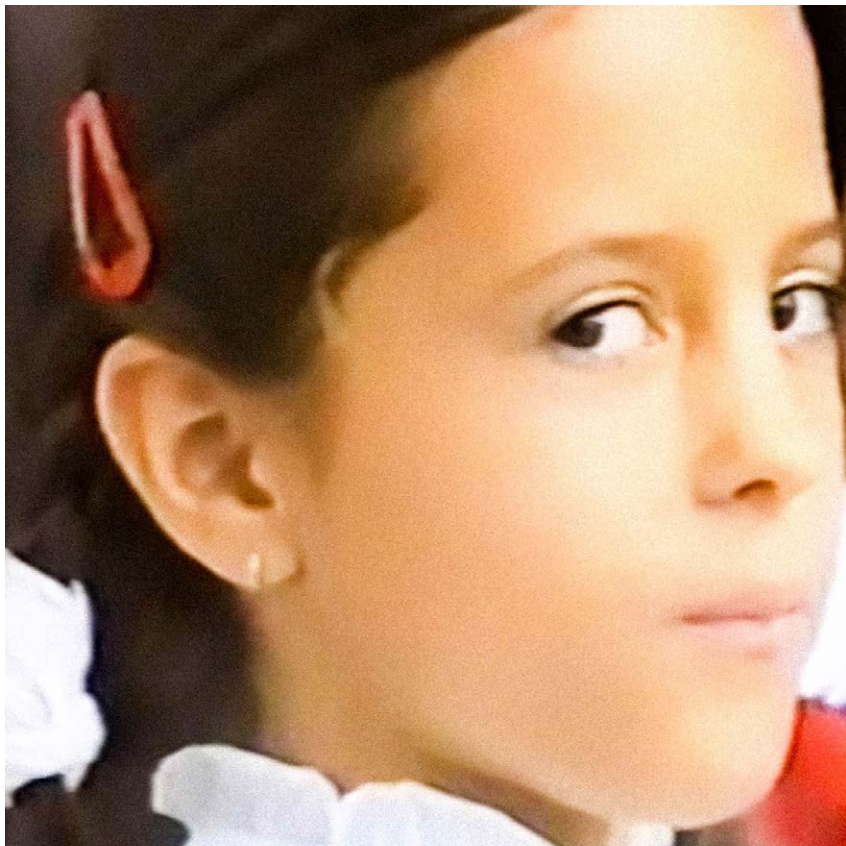
And my baby runs to me,
Ribbon fluttering on his hat.
In the hammock, near the lake,
This moment, for eternity I'd take!

01. B104, bathroom, I play drums on a lemon yellow radiator dreamed up by Juli. 2023.
02. B104, I ask my Grandmother about her wedding, what kind of music was played. Sometime between 2000 and 2005.
03. B104, Oli and I watch ourselves in my camera and laugh because we make funny faces. Sometime around 2004.
04. B104, Olivia levels up in Aladdin. Sometime between 1997 and 2003.
05. B104, we talk with Olivia, I tell her jokes and she asks for more. Sometime between 1997 and 2005.
06. Sunshine Avenue, Mom plays drum with her fingers on the closed piano lid. 2023.
07. L33, I drum on the laundry rack with a larger squirrel hair brush. 2023.
08. L33, I drum on the microwave oven with a watercolour brush. 2023.
09. L33, I drum with a brush on a cloth paper bag. 2023.
10. B104, we talk with Olivia, she tells about her experiences at school and I amuse her. We also revive old jokes. Sometime between 1997 and 2003.
11. B104, Mom's typewriter, when it refills the paper. 2023.
12. B104, I play the piano. Sometime between 1998 and 2008.
13. Sunshine Avenue, I play with the loose metal strap under the window. 2023.
14. B104, I drum on the skirting board of the arch in my room. 2023.
15. B104, Grandma clatters with the dishes. Sometime between 1999 and 2008.
16. B104, I play drums on the foot of the table in my room. Sometime between 1999 and 2008.
17. B104, Olivia asks me tell funny things. "Tell me more jokes!" Sometime between 1997 and 2000.
18. B104, in the great and echoing room I am clapping rhythm. Sometime between 1997 and 2003.

01. B104, fürdőszoba, Juli által megálmodott citromsárga radiátoron dobolok. 2023.
02. B104, Nagymamát kérdezem a lakodalmáról, hogy milyen zene szólt. Valamikor 2000 és 2005 között.
03. B104, Olival magunkat nézzük a kamerában és nevetünk, mert vicces grimaszokat vágunk. Valamikor 2004 táján.
04. B104, Olivia szintet lép az Aladdinban. Valamikor 1997 és 2003 között.
05. B104, Olíviával beszélgetünk, vicceket mesélek neki és kéri, hogy még. Valamikor 1997 és 2005 között.
06. Napsugár sétány, Anya az ujjaiával dobol a csukott pianínó fedelén. 2023.
07. L33, a szennyesartón dobolok egy nagyobb mókusszőr ecsettel. 2023.
08. L33, a mikrón dobolok akvarell ecsettel. 2023.
09. L33, egy ruhás papírsákon dobolok ecsettel. 2023.
10. B104, Olíviával beszélgetünk, az iskolai élményeiről mesél én pedig szórakoztatom. Régi poénokat is felevenítünk, amikkel régebben szórakoztattam. Valamikor 1997 és 2003 között.
11. B104, Anya írógépe, amikor betölti az új papírlapot. 2023.
12. B104, zongorázom. Valamikor 1998 és 2008 között.
13. Napsugár sétány, meglazult fémpánt. 2023.
14. B104, a szobámban lévő boltív szegélylécén dobolok. 2023.
15. B104, Nagyí csőrömpől az edényekkel. Valamikor 1999 és 2008 között.
16. B104, az asztal lábán dobolok a szobámban. Valamikor 1999 és 2008 között.
17. B104, Olívia mondja nekem, hogy „mondjál még viccet!” Valamikor 1997 és 2000 között.
18. B104, a nagyszobában ritmizálok tapsolva. Valamikor 1997 és 2003 között.

07. Autumn

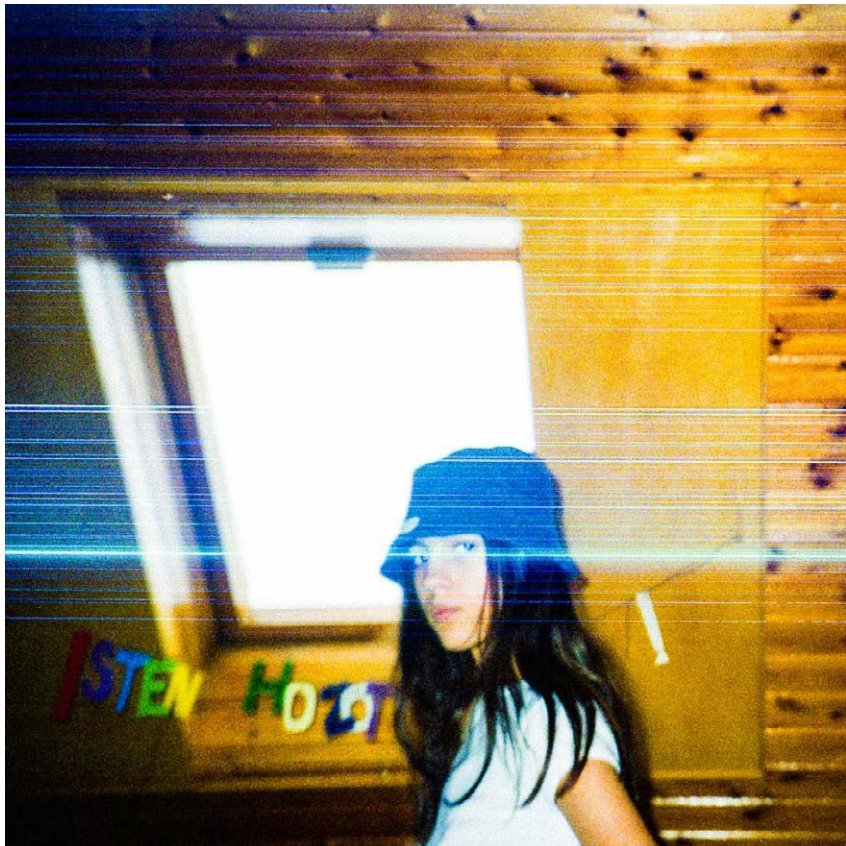
Rocking in the cradle of the gentle wind,
Choir of leaves humming, the day is dim.
I'd been here alone and lorn,
But you wanted me and I was born.

AUTUMN

01. Sunshine Avenue, window handle. 2023.
02. B104, I drum on the skirting board of the arch of my room. 2023.
03. L33, sharpening pencils. 2023.
04. B104, I close the door of my room. 2023.
05. B104, I talk about the ski camp and how I followed the advice of my first love (VM) there. Around 1998.
06. B104, I'm telling about my first love (VM). Around 1998.
07. B104, Mom's typewriter, letter and space. 2023.
08. B104, talking to my cousin (SM) on Christmas 1999. For example, I tell him about the recently released fairy tale film The Prince of Egypt and what kind of cultural developments Budaörs is planning to carry out. He asks me if I've made any good mix tapes lately, and I laugh at the ones he tells me about his recent experiences in Hungary.

01. Napsugár sétány, ablak kilincs. 2023.
02. B104, a szobám boltívének szegélylécén dobolok. 2023.
03. L33, ceruzát hegyezek. 2023.
04. B104, bezárom a szobám ajtaját. 2023.
05. B104, a sítáborról mesélek és, hogy ott miként tartottam be az első szerelmem (VM) tanácsát. 1998 körül.
06. B104, az első szerelmemről mesélek (VM). 1998 körül.
07. B104, Anya írógépe, betűk és szóköz. 2023
08. B104, az unokatestvéremmel (SM) beszélgetek 1999 karácsonyán. A frissen kijött Egyiptom hercege mesefilmről mesélek például és, hogy milyen kulturális fejlesztéseket tervez véghezvinni Budaörs. Kérdezi, hogy készítettem-e mostanában valami jó válogatás kazettát, én pedig nevetek azokon amiket mesél legutóbbi magyarországi élményeiről.

08. Unseen

Halted on a moving way,
My quiet steps I lay,
Halted on a moving way,
Time stops, but the day fades away.

If the far was near,
Time endless and unreal,
I'd float from pier to pier,
T'is what the Lord whispered in my ear.

Unseen end of a dead-end street,
Unseen end of a dead-end street.

01. B104, I'm talking to Olivia. Sometime between 1997 and 2003.
02. B104, Mom's typewriter, when it gets to the end of the line and must be rolled over to the next one. 2023.
03. B104, I play the piano. Sometime between 1997 and 2008.
04. B104, I tell stories about ski camp, like how some of the boys were impressed me with how well they skied and how much some people whined about having to carry their own skis and that I have often carried others'. 1998.
05. B104, I pull out the top right drawer of my dresser.

- 01. B104, Olivával beszélgetek. Valamikor 1997 és 2003 között.*
02. B104, Anya írógépe, amikor a sor végére ér és át kell tekerni a következőre. 2023.
03. B104, zongorázom. Valamikor 1997 és 2008 között.
04. B104, a sítáborról mesélek, például, hogy egyes fiúk mennyire lenyűgöztek azzal, hogy milyen ügyesen síeltek és, hogy egyes emberek pedig mennyit nyavajogtak azon, hogy cipelni kell a saját sílécüket és, hogy én sokszor vittem másokét is. 1998.
05. B104, Kihúzom a komódom jobb felső fiókját. 2022.

09. Bread

**Rationed bread is your living,
How many loaves are you earning?**

**Who will tell you what is great,
What is bent and what is straight?**

**What's a crime and what's a sin,
Will they mend you or break you in?**

**Feelings come in fast succession,
Who will ask the right question?**

**Would you hear it if it came,
Or wonder how it knows your name?**

01. B104, I recorded a bad mood moment at home and ask the question: "cozy evening, hm?" Sometime between 1997 and 2008.
02. B104, I close the door of my room. 2023.
03. B104, Anya's typewriter, when we take out the paper from it. 2023.
04. B104, I thank the imaginary audience for their attention in my singing show on Veniradio. Sometime around 1997.
05. Sunshine Avenue, closing glass door. 2023.
06. L33, I write by hand. 2023.
07. Sunshine Avenue, window handle. 2023.
08. L33, the sound of a laundry bin. 2023.
09. L33, the sound of a salt shaker. 2023.
10. B104, I am clapping rhythmically in the echoing great room. Sometime between 1997 and 2008.

- 01. B104, felvettem egy rossz hangulatú otthoni életképet diktafonnal és felteszem a kérdést: "hangulatos este, mi?" Valamikor 1997 és 2008 között.*
- 02. B104, bezárom a szobám ajtaját. 2023.*
- 03. B104, Anya írógépe, amikor kivesszük belőle a papírlapot. 2023.*
- 04. B104, köszöngetem a figyelmet a képzeletbeli közönségnek a Venirádióban egy énekes műsoromban. Valamikor 1997 körül.*
- 05. Napsugár sétány, bezárádó üvegajtó. 2023.*
- 06. L33, kézzel írok. 2023.*
- 07. Napsugár sétány, ablak kilincs. 2023.*
- 08. L33, szennyesláda hangja. 2023.*
- 09. L33, szószóró hangja. 2023.*
- 10. B104, tapsolva ritmizálok a visszhangos nagyszobában. Valamikor 1997 és 2008 között.*

10. Mate

On Elijah's chariot, I will be your travel mate,
The wheels, the shaft, the balancing counterweight.

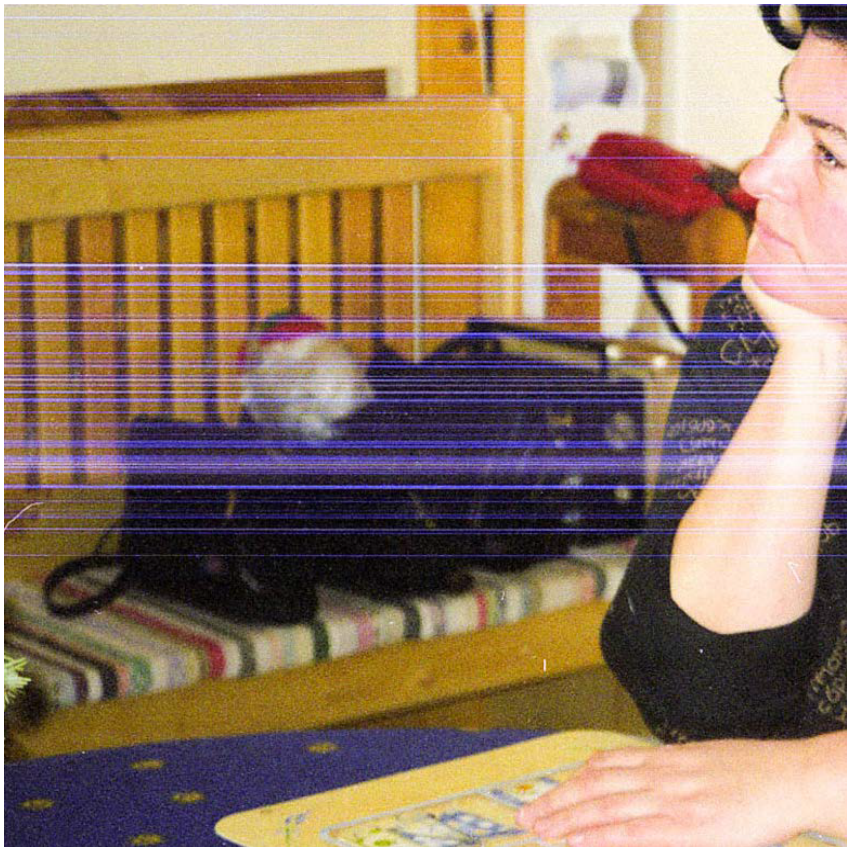
In your grove, let me be an apple tree,
The four seasons, oh there're you and me!

A quiet sigh in times of disarray,
Only we can hear in our hideaway.

01. B104, I open the door of my room. 2023.
02. L33, I open the front door. 2023.
03. L33, I play drums on the iron pig. 2023.
04. L33, drumming with a brush on the floral Matyó vase of Grandmother that she got from Grandfather. 2023.
05. L33, I drum with a brush on the seagull porcelain. 2023.
06. L33, I switch on my Grandmother's night light. 2023.
07. L33, I turn on the connector. 2023.
08. Sunshine Avenue, Mom drumming her fingers on the piano lid. 2023.
09. B104, my funny slogan from around 1999. "How the secret opens: use the key!"
10. Sunshine Avenue, opening glass door. 2023.

01. B104, kinyitom a szobám ajtaját. 2023.
02. L33, kinyitom a bejárati ajtót. 2023.
03. L33, dobolok a vasdisznón. 2023.
04. L33, ecsettel dobolok Nagymamám Nagyapától kapott virágos matyó vázáján. 2023.
05. L33, ecsettel dobolok a sirdly porcelánon. 2023.
06. L33, felkapcsolom Nagymamám éjjeli lámpájának kapcsolóját. 2023.
07. L33, bekapcsolom a konnektort. 2023.
08. Napsugár sétány, Anya az ujjaiával dobol a pianínó fedelén. 2023.
09. B104, vicces szlogenem valamikor 1999 tájkéről. „A titok nyitja: kulcs!”
10. Napsugár sétány, kinyíló üvegajtó. 2023.

11. Need one

**Put your mild words in my mouth,
Teach me, don't let me go south!
Be my light, the system in my brain,
Teach me, let my freedom reign!**

**Afford a thousand, but I only need one,
One chance, a new course to run.
When destiny has its go on me,
Hold me tight and make us we!**

NEED ONE

01. B104, I open the door of my room. 2023.

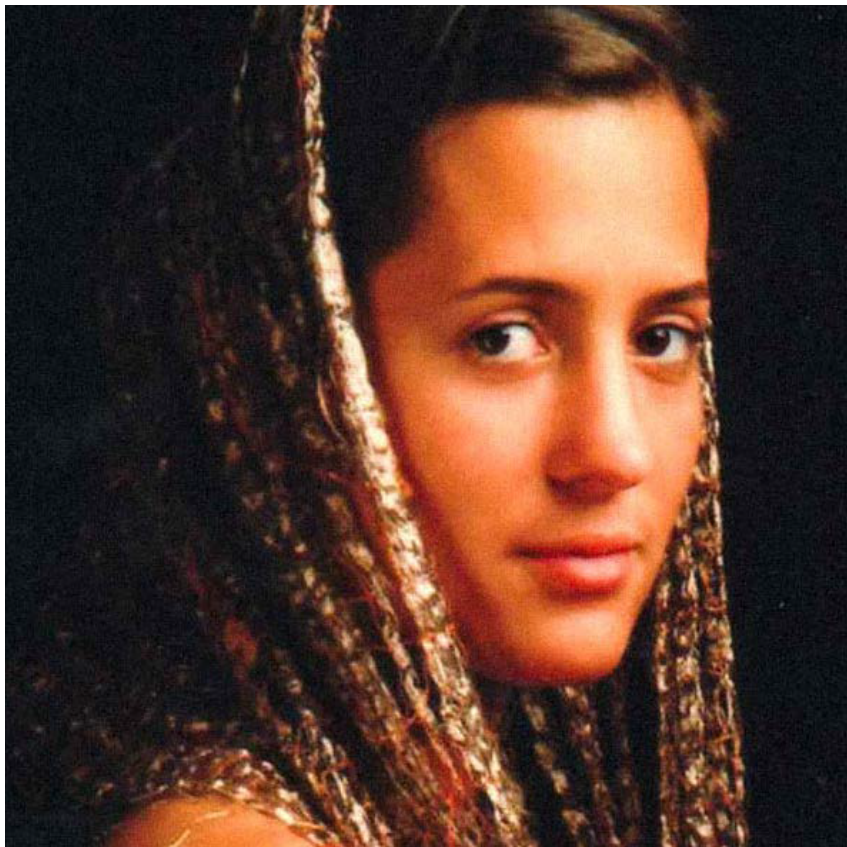
02. L33, I play drums on the seagull porcelain. 2023.

03. L33, I play drums on my Grandmother's vase. 2023.

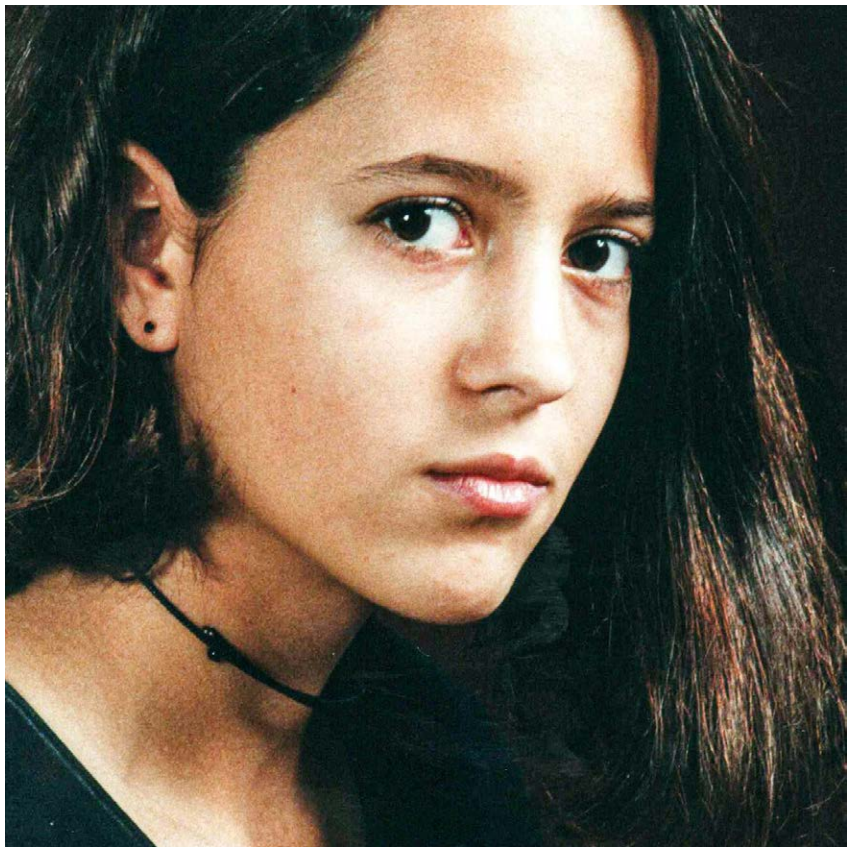
01. B104, kinyitom a szobám ajtaját. 2023.

02. L33, a sirály porcelánon dobolok. 2023.

03. L33, Nagymamám vázáján dobolok. 2023.

12. The same way

**What if over and over again,
We did it all the same way?**

**What if all over again,
Doing the same would not be in vain?**

**They don't ever say, you say it again,
I would do the same.**

01. B104, I open the door of my room. 2023.

02. L33, I play drums on the seagull porcelain. 2023.

03. L33, I play drums on my grandmother's vase. 2023

04. B104, Julia and me are singing next to the piano when I see through the window that the birds are mating outside and want to go closer. "The birds are mating, let me see it!" Sometime between 2004 and 2008.

05. B104, Grandmother asks Olívia what to have for lunch. Olívia wants a cucumber salad with sour cream, Grandma asks what to go with it and I say plum dumplings.

06. At the summer camp in Balatonaliga, I tell my joke to my best friend (VN). "Death has blockbusters." Summer 1999.

01. B104, kinyitom a szobám ajtaját. 2023.

02. L33 a sirdályporcelánon dobolok. 2023.

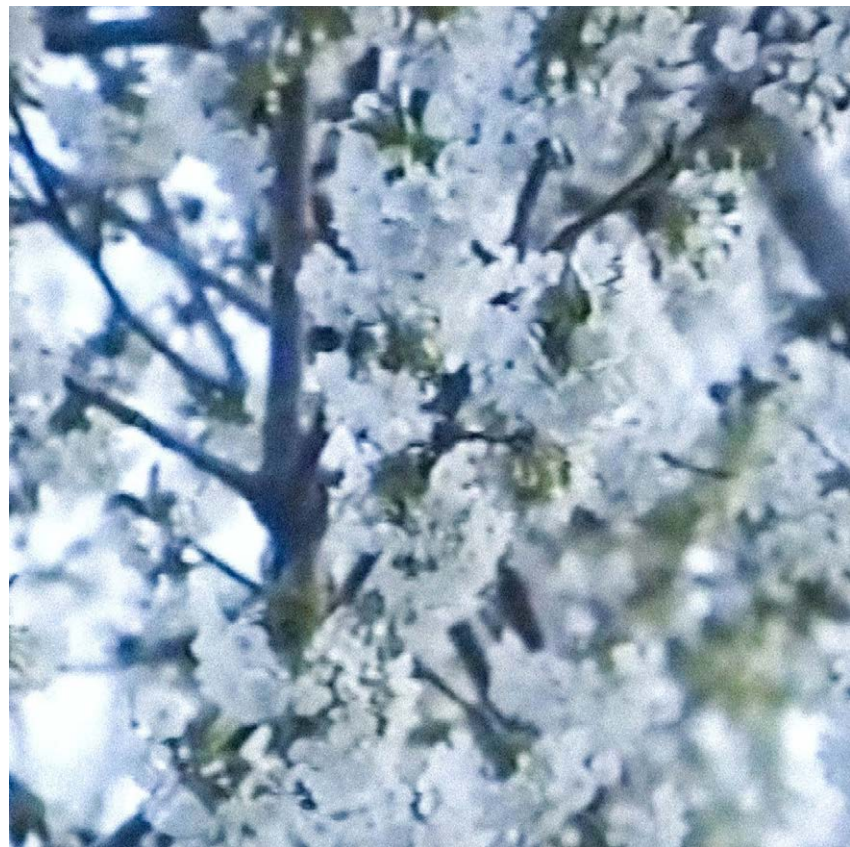
03. L33, Nagymamám vázáján dobolok. 2023

04. B104, Júliával énekelünk a zongoránál amikor az ablakon keresztül észreveszem, hogy párosodnak a madarak és közelebb akarok menni. „Párosodik a madár, hadd lessem meg!” Valamikor 2004 és 2008 között.

05. B104, Nagymamám kérdezi Olíviát, hogy mi legyen az ebéd. Olívia tejfölös uborka salátát szeretne, Nagymamám kérdezi, hogy mi legyen hozzá én pedig mondom, hogy szilvás gombóc.

06. Balatonaligán a nyári táborban szó-viccelődöm a legjobb barátnőmnnek (VN). "A halálnak vannak kasszasikerei." 1999, nyár.

13. Time traveller

TIME TRAVELLER

B104, refrigerator, freezer section with salmon and blueberries. Summer 2022.

B104, hűtő, fagyasztó rész, amiben lazac és áfonya van. 2022 nyár.

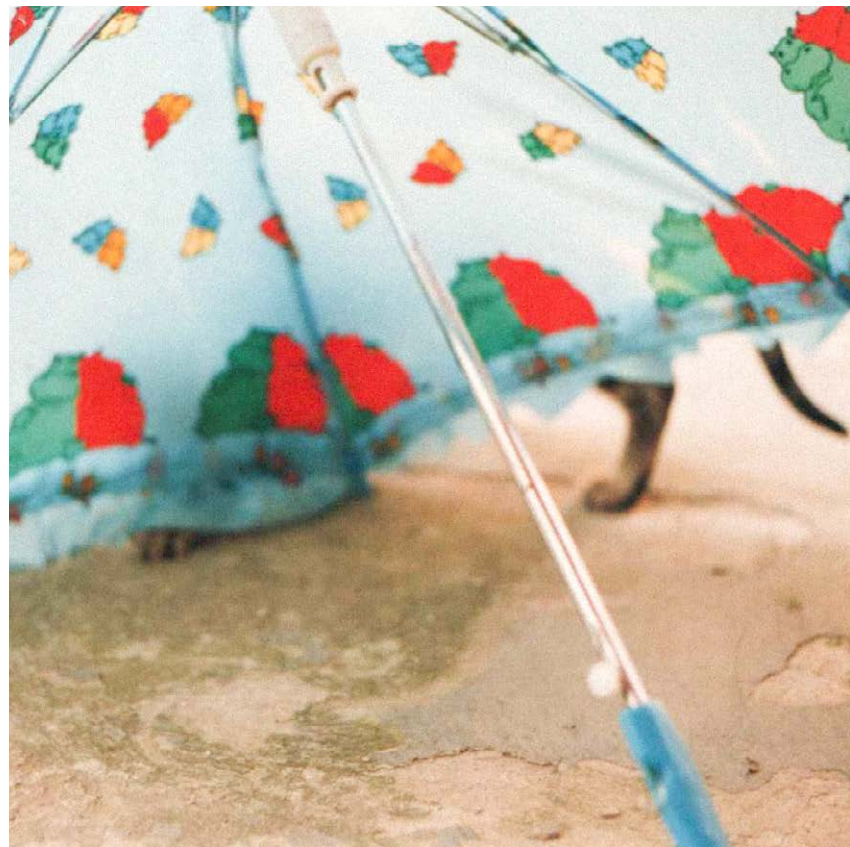

ACKNOWLEDGEMENTS

I would like to thank Róbert Zoltán Hunka for his excellent taste, his curatorial coolness that creates cultural value, his artistically courageous embrace of his sensitive and unique personality, his creativity, his consistent loyalty to high quality and his determined originality, for constantly inspiring me and tirelessly encouraging me to follow the most self-identical creative path. Because beauty lies in being “very something.”

I would like to thank Máté Karakai for infusing his high level of professional knowledge and exceptional sensitivity into the compositions and as a result of his dedicated, precise and thorough work, the important voices of my life are heard in the way they are the most beautiful, also in my inner world.

I thank Gábor Halász for his spiritual, mental and physical support for the recording of the songs in the studio. For being such a good companion to these sensitive songs and for surrounding me with his attunement, kindness, patience and humour, and for allowing me to safely and joyfully unwrap all of my selves in the form of songs.

I would like to thank Bálint Dóra for translating my Hungarian texts and for empathetically placing himself in the perspective of the authorial subject and re-textualising the most important messages by activating his own creative spirit, capturing the message in a meaningful and precise way.

I thank my parents for the old recordings. I especially thank my mother for preserving them until I realized how precious they were. I thank her for the tape recorders and cameras and all the technical equipment she provided me with even at such a young age, when other children were not allowed to eat their meal by themselves, and for always buying it for me later on, in the best quality, even in times of scarcity, following the technological development.

I thank Szilárd for giving me all the support I need to be able to create this much and to enjoy the process to the fullest.

I am also grateful for all the people in my life who have been instrumental in helping me to learn the most from these sounds and become who I am through them, and I thank the love of those who have made it and are making it comfortable for me to hear these sounds and love who I have become.

Köszönöm Hunka Róbert Zoltánnak, hogy kiváló ízlésével, kulturális értéket teremtő kurátori vagányságával, érzékeny és egyedi egyéniségének művészien bátor felvállalásával, kreativitásával, a magas minőség iránti következetes lojalitásával és intenciózus eredetiségével folyamatosan inspirál és fáradhatatlanul ösztönöz rá, hogy a leginkább önazonos alkotói úton járjak. Mert a szép az, ami "nagyon valamilyen."

Köszönöm Karakai Máténak, hogy magas szintű szakmai tudását és kivételes érzékenységet is beleszőtte a kompozíciókba és odaadó, precíz és alapos munkája eredményeként életem fontos hangjai olyan módon szólalnak meg, ahogy azok a számomra legszebb formájukban élnek belső világomban is.

Köszönöm Halász Gábornak a stúdióban készült énekfelvételhez nyújtott lelki, szellemi és fizikai támogatást. Hogy ilyen jó társ volt ezekhez az érzékeny dalokhoz és rám hangolódásával, kedvességével, türelmével és humorával körbevett és valamennyi énemet biztonságban és örömömre ki tudtam csomagolni magamból ének formájában.

Köszönöm Dóra Bálintnak a magyar szövegeim műfordítását és, hogy ilyen empatikusan helyezkedett bele a szerzői szubjektum nézőpontjába és saját alkotói szellemét aktiválva textualizálta újra a legfontosabb mondanivalókat, lényegretörően és pontosan ragadva meg az üzenetet.

Köszönöm szüleimnek a régi hangfelvételeket. Édesanyámnak külön köszönöm, hogy meg is őrizte őket addig, amíg magam is rá nem jövök, hogy mennyire értékesek.

Köszönöm neki a diktafont és kamerákat és minden technikai berendezést, amiket már olyan kis koromban is rendelkezésemre bocsátott, amikor más gyerekeket még nem engednek önállóan enni és, hogy ezeket később is mindig -a technikai fejlődést követve a legjobb minőségben- a szűkösebb időkben is megvette nekem.

Köszönöm Szilárdnak, hogy minden támogatást megad, ami ahhoz kell, hogy ennyit tudjak alkotni és ilyen nagy örömet lelek benne.

Hálás vagyok továbbá minden olyan emberért az életemben, aki azért felelt, hogy ezen hangokból a legtöbbet megtanuljak és általuk azzá váljak, aki vagyok és köszönöm azok szeretetét, akik jólesővé tették és teszik számomra ezen hangok visszahallgatását és önmagam számára is szerethetővé azt, aki lettem.

Record in/out

In 00:00:00:00

Out 00:00:00:00

Output

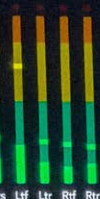
0,00 dB

DIM

MUTE

BEDS

OBJECTS

Loudness

Dolby Atmos Binaural

-16.7

Short term

-20.8

Momentary

-18.0

Integrated
(level-gated)

12.7

Range

-22.8

Integrated
(speech-gated)
56.5% speech

0.0

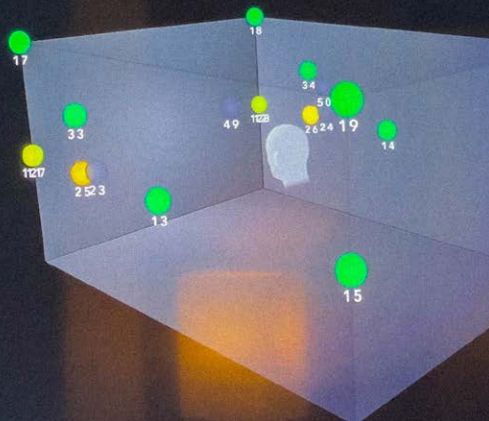
True peak

R

Rtr

Rs

Rtr

composed and produced by

Veronika Szász

field recordings by

Veronika Szász

archives by

Veronika Szász

Zsuzsanna Bán, János András Szász

lyrics

Veronika Szász

english translation

Bálint Dóra

graphic design

Veronika Szász

photos

Veronika Szász (9, 10, 19, 20, 21, 25, 27, 28, 38, 39, 40, 41, 45, 47, 51, 52, 60, 64, 66, 70, 71, 72, 80, 82, 87, 88, 89, 90, 91, 96, 97, 99, 100, 101, 115), **János András Szász** (14, 15, 33, 46, 50), **Zsuzsanna Bán** (56, 65, 73), **Márta Szász** (98), **Júlia Szász** (57), **Olívia Szász** (29), **Szilárd Szil** (24, 26, 58, 61, 81), **Jázmin Szil** (59), **Sára Szil** (79), **Ilka Olajos** (1, 7, 8, 11, 18, 44, 53), **Csaba Molnár** (11, 34, 83, 101, 103, 105, 107, 129), **István Bata** (67, 77), **Éva Makáryné Fodor** (76), **Klára Simándi** (32, 94, 95), **Gábor Halász** (109, 110, 111, 112, 113), **Róbert Zoltán Hunka** (116), **Róna Pizzi** (117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125) and some others.

VENI_ESCAPING GAME

- 01. Why be? _ 3:02**
- 02. Rooster _ 3:35**
- 03. Bridge _ 3:09**
- 04. Baby _ 1:19**
- 05. Wings _ 2:12**
- 06. Near _ 3:21**
- 07. Autumn _ 3:14**
- 08. Unseen _ 2:21**
- 09. Bread _ 2:45**
- 10. Mate _ 1:53**
- 11. Need one _ 1:08**
- 12. The same way _ 0:50**
- 13. Time traveller _ 1:59**

Total time: 30:48

Live recording at SuperSize Recording, 02 May, 2023

Balance and Dolby Atmos 11.1 engineer: **Máté Karakai**

Vocal recording engineer: **Gábor Halász**

Mastering engineer: **Tom Caulfield**

Producer: **Róbert Zoltán Hunka**

Recorded formats:

Vocal: 192/24

Field recording: Native DSD 64

©©2023 Hunnia Records & Film Production

www.hunniarecords.com

Made by the support of Nemzeti Kulturális Alap.

Készült a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával.

HRES2321

